

BAHARIN HABERCİSİ ÇİÇEKLER

Aydınlık Gazetesi, 3 Haziran 2017

Yıldırım Koç

2017 Ocak ayında Birleşik Metal-İş Sendikası'nın 2200 işçinin çalıştığı işyerlerinde uygulayacağı grev, Bakanlar Kurulu tarafından ertelendi. Sendika ve işçiler, bu karara karşı direndi. Kazandılar.

Mart ayında Banksis'in Akbank işyerlerinde uygulayacağı grev kararı da Bakanlar Kurulu tarafından ertelendi. Sendika ve işçiler bu karara karşı herhangi bir eylem yapmadılar. Kuzu kuzu beklediler.

Nisan ayında İzmir Aliğa'daki Petkim işçileri işyerini terketmeme eylemi yaptı.

Mayıs ayında Düzce'deki Teknorot fabrikasında çalışan 1250 işçi, Türk Metal tarafından imzalanan toplu iş sözleşmesini protesto etti ve Türk Metal Düzce temsilcisini kovalayıp dövdükten sonra fabrikayı işgal etti.

Mayıs ayında Petrol-İş üyeleri Tüpraş işyerlerinde iş durdurdu.

Mayıs ayında Kristal-İş Sendikası'nın cam fabrikalarındaki grevi ertelenince, iş durdurma ve işyerini terketmeme kararı alındı ve uygulandı.

ERKEN AÇAN ÇİÇEK Mİ, BAHARIN HABERCİSİ Mİ?

Açan bir çiçeğin mevsimini şaşırması ve erken açan bir çiçek mi, baharın habercisi olduğunu mu anlamak için çiçekleri, mevsimleri iyi bilmek gerekir. Erken açan çiçeği soğuk vurabilir. Erken açan çiçeğe bakarak program yaparsanız, yarı yolda kalırsınız.

Yukarıda saydığım eylemler, işçi sınıfı mücadelesinin habercileri mi, genel gelişmeden kopuk istisnai olaylar mı?

Bu soruya yanıt verebilmek için ekonomik duruma bakmak gerekir.

İşçiler hayatlarından memnunsal, canlarına, temel değerlerine ve mallarına yönelik bir tehdit yoksa, geleceğe umutla bakıyorsa, aldıkları ücret borçlarına yetiyorsa, hiçbir güç onları harekete geçiremez.

İşçilerin canlarına, temel değerlerine, mallarına, gelirlerine yönelik ciddi tehditler varsa, aldıkları ücret ihtiyaçlarını karşılayamıyorsa, borçlarını ödeyebilmek için işten ayrılıp kıdem tazminatını almaya çalışıyor veya babadan kalan tarlayı satıyorsa, işler kötü gidiyor demektir. İşler kötü giderken zayıf bir iktidar algısı varsa, kendiliğindenci işçi eylemleri, meşru ve demokratik kitle hareketleri başlar.

Geçenlerde bir arkadaşım, bir kamu kuruluşunda emekliliğe hak kazanmış çok sayıda işçinin işten ayrılarak, aldıkları kıdem tazminatıyla kredi borçlarını kapatmaya çalıştıklarını anlattı.

Özel bir işletmenin insan kaynakları yöneticisi bir kişi de, icralık işçi dosyalarının hızla arttığını ve muhasebe biriminde bu işle uğraşmak için ayrı bir kişinin görevlendirilmek zorunda olduğunu belirtti.

AÇ TİLKİ FIRIN YIKAR

Ekonomik kriz derinleşiyor ve etkileri işçilere yansımaya başladı.

Bu koşullarda, yukarıda özetle belirttiğim eylemler, zamansız açan çiçekler değil, baharın habercileri gibi gözüküyor.

Bu eylemlerde işçilerin birliğini ekmek kavgası sağlıyor.

İnsanların çeşitli kimlikleri veya aidiyetleri var. Herkes bir etnik kimliğe doğuyor. Çocukluğunda bu etnik kimlik ve ailenin inancıyla yoğuruluyor. Ailenin siyasi görüşünden etkileniyor. Bir meslek ediniyor. Bir futbol takımı tutuyor. Bunların hepsi birer kimlik. Sonunda da geçimini sağlayabilmek için bir yol tutuyor. Seçilen veya seçilmek zorunda kalınan yol, yüzde 70'in üstünde bir oranda, işçilik, memurluk. Diğer bir deyişle, işçi sınıfı. Bir de, bir işyerinde ücretli olarak çalışmak isteyen işsizler var.

Geçim kaygısı ön plana geçince, diğer aidiyetler ikinci plana itiliyor ve işçilerin birliği sağlanıyor. Yukarıdaki eylemlerin ortak noktası bu. İşçilerin birliğini ve meşru ve demokratik eylemleri birilerinin iradi müdahaleleri değil, mecburiyetler, geçim kaygısı sağlıyor. Aç tilki fırın yıkıyor. Bahara hazırlanalım.